

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo deiecto Paulo, vicißim in episcopatum Constantinopolitanum
Macedonius suffectus est. Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

literasque Iulii episcopis orientis mittunt. Quibus illi gra-
uiter commoti, conueniunt Antiochiæ in vnum, & episto-
lam verbis elegantibus ornatam, & disertè, vt rhetorù mos
fert, compositam ad Iulium scribunt, eamque plenã ironiã,
& minarum non expertem grauisimarum. Nam quanquã
litteris suis fatebantur, ecclesiam Romanã primas apud om-
nes ferre, vtpote quæ apostolorum scola & pietatis metropo-
lis (licet auhores religionis Christianæ primum ex ori-
ente eo venissent) iã ab initio fuisset, tamen indignati sunt
se posteriores ideo ferre, quòd magnitudine ecclesiæ supe-
rarentur, idque cum virtute & pio viuendi instituto lóge
superiores essent. Quinetiam criminis loco Iulio obiicie-
bant, quòd cum Athanasio & reliquis cum eo episcopis cõ-
municauerat, & agrè admodum ferebant, perinde ac si tum
concilium fuisset, tum ipsorum sententia abrogata. Quod
factum, vt iniquum, & à lege ecclesiastica discrepans infi-
mularunt. His de causis cum eum ad hunc modum crimi-
nati essent, & sibi factam iniuriam testati, Iulio pacè & cõ-
munionem pollicebantur, si modò abdicationem eorù qui
ad ipsum profugerant, approbaret: sin autè resisteret ipsorù
decretis, contraria se facturos prædicebant. Nam episco-
pos & sacerdotes orientis, qui ipsos antegressi fuerant, mi-
nimè refragatos esse episcopo Romano, cum Nouatus erat
ecclesia ab eo eiectus. De rebus autem, quas contra cõciliũ
Nicæni decreta gesserant, nihil ei rescripserunt, cum tamè
significarent se multas habere causas, quibus cõmodè facta
sua excusare possent. Verùm dixerunt superuacaneũ esse
de his in præsentia se purgare, præsertim cum in omnibus
suis actis omnino iustitiam violasse suspecti essent. Iulio
quidem ista eos scripsisse constat.

*Quomodo deiecto Paulo, vicissim in episcopatum
Constantinopolitanum Macedonius successit
est. CAPVT VIII.*

Episcopos autem, quos abdicauerant, rursus apud Cõ-
stantium imperatorè accusant. Hic illo tempore An-
tiochiæ ætatem degens, scribit Philippo, præfecto Cõ-
stantinopolitano, vt ecclesiã illam denuo Macedonio red-
dat:

H iij dat:

SOZOMENI HISTOR.

dat: Paulum autem vrbe expellat. præfectus verò seditione
populi veritus, ante quàm mandatum imperatoris palã fa-
ctum est, ad balneum publicum, cui nomen erat Zeuxip-
pus, illustre illud quidem atque amplissimũ, proficiscitur:
eoque accersit Paulum, quasi de negotiis publicis cum eo
communicaturus. Cui, statim vt venerat, literas ostendit
imperatoris, atque clam per regiam, quæ balneum attinge-
bat, eum ad mare deduci, collocari in nauigio, Thessalo-
nicam subuehi, vnde maiores eius oriundos ferunt, iussit:
denique sententiam contra illum tulit, vt omnino extra eã
imperii partem, quæ ad orientem solem vergit, se teneret.
Illyricũ & vltiores regiones ingredi nõ veruit. Egressus
demum è tribunali, in quo iudicium aduersus Paulum de-
derat, secum in curru habens Macedonium, ad ecclesiã per-
rexit. Populi autem multitudo (nam his rebus gestis infi-
nitus numerus in vnum collectus est) ecclesiã illico com-
pleuit. Nam singuli tum Ariani, tum Pauli fautores, enixè
laborarunt, vt alteri alteris anteuertent. Vbi verò præ-
fectus, & Macedonius vnà ad fores accessit ecclesiæ, & mul-
tudo, quò introitus illis pateret, à militibus ad cedendũ
impulsa, cedere ideo non potuit, quòd loca interiora refer-
ta erant, milites rati multitudinem populi dedita opera re-
stitisse, multos gladiis confecerunt: complures item ab se
mutuò protriti interierunt. Quare edictum imperatoris
hunc habuit exitum: atq; Macedonius ecclesiarum admi-
nistrationem obtinuit. Cum Paulus hoc pacto ex inopina-
to ecclesia Constantinopolitana priuatus esset, Athanasius
veritus Constantii imperatoris minas, ex occulto fuga sa-
lutem quæsiuit. Nam Constantius ei mortem eò minatus
fuerat, quòd Ariani criminati fuissent, seditiones ab eo cõ-
flatas esse, & illo in vrbem introeunte multos extinctos.
At illud in primis imperatori bilem mouit, quòd eum fru-
menti congiariũ, quod Cõstantinus pauperibus Alexandriæ
donasset, vendidisse, indeq; quæstũ fecisse prædicabant.

*Quòd Romanus pontifex pro Athanasio ad Orientales
episcopos scripserit, quodq; Romam missi sunt epis-
copi, qui crimina quæ episcopis Orientalibus obiecta
bantur, vnà cum episcopo Romano examinarent, &
quomodo Constans Cesar eos domum remisit.*

At